

- w stosownym wypadku stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 1 października 2021 r. oddalającej zażalenie z dnia 1 kwietnia 2021 r. na decyzję z dnia 5 lutego 2021 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 kwietnia 2021 r. uznającej nieobecność skarżącej w okresie od 8 stycznia 2021 r. do 8 kwietnia 2021 r. za nieusprawiedliwioną;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 maja 2021 r. uznającej nieobecność skarżącej w okresie od 8 kwietnia 2021 r. do 8 czerwca 2021 r.; za nieusprawiedliwioną;
- w stosownym wypadku stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 października 2021 r. oddalającej zażalenie z dnia 18 czerwca 2021 r. na decyzję z dnia 20 kwietnia 2021 r. i 3 maja 2021 r.;
- zasądzenie od EBI zapłatę na rzecz skarżącej wynagrodzenia za okresy od 29 maja 2020 r. do 8 stycznia 2021 r., od 8 stycznia 2021 r. do 8 kwietnia 2021 r. i od 8 kwietnia 2021 r. do 8 czerwca 2021 r. powiększonego o odsetki za zwłokę naliczone według stopy procentowej Europejskiego Banku Centralnego powiększonej o 2 punkty procentowe;
- zasądzenie od EBI naprawienia szkód skarżącej;
- obciążenie EBI kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi @@ zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 2.3, 3.3, 3.4 i 3.6 załącznika X przepisów administracyjnych, naruszenia art. 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej samoistnie lub w związku z art. 2.3, 3.3, 3.4 i 3.6 przepisów administracyjnych, oczywistego błędu w ocenie, naruszenia obowiązku dbałości o dobro urzędnika oraz nadużycia prawa.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku staranności, naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz oczywistego błędu w ocenie.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 33b regulaminu pracowniczego oraz art. 11 przepisów administracyjnych.

**Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2022 r. – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry
(Kształt skutera)**

(Sprawa T-19/22)

(2022/C 95/58)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Włochy) (przedstawiciele: F. Jacobacci i B. La Tella, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zhejiang Zhongneng Industry Co. Ltd (Taizhou City, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt skutera) – unijny znak towarowy nr 11 686 482

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 października 2021 r. w sprawie R 359/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
pomocniczo o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do Izb Odwoławczych w celu jasnego określenia, w których państwach należący do skarżącej ZTUE nr 11 686 482 jest ważny lub uzyskał charakter odróżniający i odwrotnie, w których państwach nie uzyskał takiego charakteru odróżniającego, w oparciu o dowody przedstawione przez właściciela;
- w każdym wypadku:
 - obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą, zgodnie z art. 190 regulaminu postępowania przed Sądem Unii Europejskiej;
 - obciążenie EUIPO i ewentualnie interwenienta całością kosztów sporu związanego z niniejszym postępowaniem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009;
- Naruszenie lub błędna interpretacja art. 7 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009 oraz błędna ocena dowodów przedstawionych przez właściciela ZTUE.

Skarga wniesiona w dniu 12 stycznia 2022 r. – NW/Komisja**(Sprawa T-20/22)**

(2022/C 95/59)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: NW (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji w zakresie, w jakim nakazują one odzyskanie kwot wypłaconych skarżącemu;
- nakazanie Komisji zwrotu skarżącemu kwot już odzyskanych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji w zakresie, w jakim nakazują one odzyskanie kwoty 3 986,72 EUR;
- skarżący żąda ponadto wypłaty odsetek od wszelkich kwot, w odniesieniu do których stanie się wierzycielem, licząc od momentu, gdy każda z tych kwot powinna mu być zostać wypłacona, do czasu faktycznego wypłacenia;
- w razie gdyby Sąd miał oddalić niniejszą skargę – gdy się rozważy wielość nieprawidłowości, których dopuścił się PMO z biegiem czasu, okoliczność, że „ulga podatkowa nie jest łatwo zauważalne na odcinku wypłaty”, zapewnienia złożone skarżącemu przez PMO, dobrą wiarę skarżącego uznaną przez administrację oraz okoliczność, że skarżący (nie mając żadnego powodu do podawania w wątpliwość poziomu swojego wynagrodzenia) podjął zobowiązania finansowe proporcjonalne do takiego poziomu w ciągu lat (takie jak zaciągnięcie kredytu hipotecznego w celu zakupu domu dla swojej rodziny) – skarżący uważa, że ze względów słuszności Sąd na mocy art. 135 regulaminu postępowania powinien nakazać Komisji pokrycie przynajmniej jej własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez skarżącego.